



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Sancti amantur, honorantur, ab hominibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

fectaque laudis est. Solus namque Deus est, qui hominum corda exactè perspecta habet. Etenim, secundum externam faciem, multi coram hominibus habentur iusti; qui tamen, propter latens in pectore venenum, non sunt ejusmodi. S. Titus Boltr. hic.

Ideoque & quod nasceretur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Luc. 1. 35. Quare prius dicit angelus de Christo, quod erit *sanctus*? quam quod Filius Dei vocabitur? Quia tam excellens est sanctitas; ut etiam ab ipsa maximè Dei Filius magnificetur. Sylveira hic q. 50.

Nihil aliud est quilibet Sanctus, nisi Evangelium vivum. Et Evangelica institutio perfectius videtur in sancto, quam legitur in libro. S. Thom. Vill. l. 2. D. 2. Quadr.

§. IV.

Sancti à Deo honorantur, protegentur.

ET ait. Gen. 8. 21. Hebr. *dixit ad cor suum.* Delrio, id est, ad Noë, qui erat corculum Dei. Cornelius hic.

Dixit Dominus ad Abram: egredere de terra tua &c. Gen. 12. 1. Eò respectu Deus Abrahamum è Charrisin Chanaanem, è Chanaanem in Egyptum, manu duxisse, multisque hominibus ostentasse, visus est; ut Egyptiis patefaceret tantum viri pietatem, & religionem. Theodoretus hic. q. 76.

Ece vir Dei. 1. Reg. 9. 6. In scriptura dicitur esse Dei, quidquid habet in genere suo excellentem aliquam commendationem. Sic Gen. 32. 2. *Dicuntur castra Dei.* 1. Par. 12. 22. *exercitus Dei.* Ezech. 1. 1. *visiones Dei.* Psalm. 79. 11. *cedri Dei.* Psalm. 35. 7. *montes Dei.* 1. Thess. 4. 15. *tuba Dei &c.* Cum enim Hebraei superlativis careant, defectu nomine Dei, suppleant. Sed maximè in ordine morali dicebantur homines Dei, vel viri Dei; qui ad Deum proximè accedere videbantur: vel quia, quod est Dei proprium, divina-bant: vel quia sanctitate vitæ ipsam divinitatem exprimebant: vel quia totos se in Dei obsequium mancipabant. Homines, seu viri Dei, vocantur Moyses Jos. 14. 6. David 2. Par. 8. 14. Elias. 3. Reg. 17. 18. 4. Reg. 1. 9. Gen. 23. 6.

Princeps Dei es apud nos. Tu autem homo Dei hac fuge. 1. Tim. 6. 11. Notat Theodoretus, & Chrysoft. in scriptura viros eximie sanctos, Deoque familiares, vocari *homines Dei*: quod imaginem Dei, ad quam creati sunt, puram à peccatis conferrent. Cornelius hic. 1. Tim. &c.

Novit Dominus dies immaculorum. Psalm. 36. 18. Id est, multam curam gerit Deus temporis, in quo viri pii degunt; & tanquam rem sacram veneratur. Tantæ dignitatis, & excellentiæ, sunt apud DEUM sancti viri; ut vel temporibus ipsis, quibus vixerunt, summam adhibeat reverentiam. Pinna Ethol. 122.

Sicut divisiones aquarum; ita cor regis in manu Domini. Prov. 21. 1. Cor

regis, id est, cor iusti: quia quod Lucas ait c. 10. 24. *multi Prophetae, & reges, voluerunt videre, quæ vos videtis.* Matth. 13. 17. dicit: *multi Prophetae & iusti.* Ubi significatur, iustos esse reges. Diez conc. 2. in festo SS. Innocent.

Manus illius - plena hyacinthis. Cant. 5. 4. Quia sanctos, & electos suos, in manibus habet; illos protegit, adjuvat; & nè pe-reant, firmiter tenet. Frequenter enim scriptura dicit, iustos esse in manibus Dei. Sap. 3. 1. H. 49. 16. ac singulos esse velut annulos, in quibus gemmæ pretiosissimæ sunt inclusæ. Jerem. 22. 24. *Si fuerit Fechonias annulus in manu dextera mea.*

In capite ejus diademata multa. Apoc. 19. 12. Imò singulæ virtutes sanctorum sunt corona Christi. Figura Zach. 6. 11. *Facies coronas, & pones in capite JESU.* Philipp. 4. 1. *gaudium meum, & corna mea.* de Ponte in Cant. 3. Exh. 38. §. 1.

Omnibus, & præcipuè sanctis, appropinquat Deus; quomodo si vestimentum adhæreat cuti. S. Hieron. in Jerem. 23.

§. V.

Sancti amantur, honorantur, ab hominibus.

REcti diligunt te. Cant. 1. 3. q. d. licet non desint, qui malè te carpunt; id tibi tamen solatii, quod multa, bonæque discipulæ, tuam probant vivendi rationem. S. Bernardus l. 24. in Cant. propter murmurantes, & blasphemantes, dicitur ab his, quæ bonæ, quæ simplices, quæ humiles sunt; ab his, inquam, dicitur consolandi gratiâ: *recti diligunt te.* Velloso in Judith. 7.

Sanctorum non tantum verba, sed & ipsi aspectus, spiritali gratiâ pleni sunt. S. Chrysoft. hom. 3. ad pop. Antioch. Nemo veniebat ad urbem (Venetias) qui non vel in primis spectaculis cuperet hunc Patrem videre. Boll. 8. Joan. de S. Laurentio Justin.

S. Benedictus Totilam, ipsum accedentem, timore sancti in terram prostratum, erigit. Boll. 21. Martii.

§. VI.

Sancti sunt patroni, intercessores.

Joseph primâ vice fratribus, sinè Benjaminò venientibus, durius locutus est. Gen. 42. 7. illò comitatis benignius. Gen. 43. 16. &c.

Accesit ad eum Centurio. Matth. 8. 5. Priusquam rogaret Centurio, prius amicos misit rogaturos. Patroni nobis necessarij. Escobar tr. Coll. Chr. l. 11. sect. 1. Obs. 5.

Si Moysen, & Aaron, & Samuelem, haberet hodie Ecclesia; cum invocarent, exaudirentur: & orantibus Job, & Noë, & Daniele; populo parceretur. Sancti. Cyprianus de jejun. & tentationib. Christi.

Aquæductus regalis indulgentiæ, aulicorum preces, Cassiodorus l. 3. var.

§. VII.